

скаго, рѣдко сж надниквали другу
отъ нашитѣ учени мжже! Като нмахъ
честь да видѣхъ, оплакахъ развали-
нитѣ и вечерята отидохъ въ дома
на покойнаго Доча анджла, и като
отворихъ дума за покращеніето на
нашія равноапостолника Бориса —
Михаила, когото покрѣстилъ Методія,
брата на Кирила, тогази Дочо запла-
ка, стана и донесе ми отривки отъ
Българската исторія, до 20 листа, на
кожа написаны „и ми ги дади, и ка-
за: чети та ми ги прочити и разкажи
ми нѣчто отъ тѣхъ.. На много ги да-
вахъ; но никой отъ нашитѣ читаци
неможаха да ми кажатъ отъ тѣхъ.
Азъ ги приехъ като нѣкое сжкрои-
ше много цѣнно—и ги цалунахъ, и
послѣ ги зехъ да ги разгледѣамъ и
сѣзрѣхъ тѣзи редове:

„Нашѣ дѣды пріели св. крѣщеніе
отъ рѣки св. Методіа, брата св. Ки-
рила въ Преславскаго дворъ въ рѣ-
ка ..*) тамо крѣстилъ са Борисъ съ

*) Не се чеге името на рѣката, но вѣро-
ятно тя е рѣката ГИЧА.